

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtru[m] verum corpus Christi remaneat in hoc scramento, cum miraculosè
apparet sub specie pueri, vel carnis? 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

est sub sacramento, quod pertinet ad solum intellectu-
tum. Nec tamen est simile de alio oculo glorioso:
quia etiam ipse oculus Christi est sub hoc sacramen-
to, in quo non conformatur ei alius oculus gloriosus.

Ad tertium dicendum, quod angelus bonus, vel
malus, non potest aliquid videre oculo corporeo,
sed solum oculo intellectuali. Unde non est similis
ratio, ut ex dictis patet*.

ARTIC. VIII.

*Utrum quando in hoc sacramento apparet mira-
culosè caro vel puer, sit ibi verè cor-
pus Christi?*

455

4. d. 10. a.

2. q. 2. ad

3. c. 4.

q. 2. c. 3.

et op. 58.

6. 11.

* a. prac.

ad 3. ar-

gum.

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod quan-
do in hoc sacramento miraculosè apparet ca-
ro vel puer, non sit ibi verè corpus Christi. Corpus
enim Christi definit esse sub hoc sacramento, quan-
do desinunt esse species sacramentales: ut dictum
est*. Sed quando apparet caro vel puer, desinunt
esse species sacramentales. Ergo non est ibi verè
corpus Christi.

¶ 2. Præterea, Vbicumque est corpus Christi, vel
est ibi sub specie propria, vel specie sacramenti. Sed
quādo tales apparitiones fiunt, manifestum est, quod
non est ibi Christus sub specie propria, (quia in hoc
sacramento totus Christus continetur, qui permanet
integer in forma, qua ascendit in cælum: cum ta-
men id quod miraculosè apparet in hoc sacramen-
to, quandoque videatur ut quædam parua caro,
quandoque autem ut paruus puer): manifestum est
etiam, quod non est ibi sub specie sacramenti, quæ
est species panis vel vini. Ergo videtur, quod corpus
Christi nullo modo sit ibi.

¶ 3. Præterea, Corpus Christi incipit esse in hoc
sacramento per consecrationem & conuersionem,
ut supra dictum est*. Sed caro & sanguis miracu-
lose apparens, non sunt consecrata nec conuersa in
verum corpus & sanguinem Christi. Non ergo sub
his speciebus est corpus, vel sanguis Christi.

SED

SED contra est, quòd tali apparitione facta, eadem reuerentia exhibetur ei quod apparet, quæ etiam primo exhibebatur. Quod quidem non fieret, si verè non esset ibi Christus, cui reuerentiam latræ exhibemus. Ergo etiam tali apparitione facta, Christus est sub hoc sacramento.

RESPONDEO dicendum, quòd dupliciter contingit talis apparitio, qua quandoque in hoc sacramento miraculosè videtur caro aut sanguis, aut etiã aliquis puer. Quandoque enim hoc contingit ex parte videntium, quorum oculi immutantur tali immutatione, ac si expresse viderent exterius carnem, vel sanguinem, vel puerum: nulla tamen immutatione facta ex parte sacramenti. Et hoc quidem videtur contingere, quando vni videtur sub specie carnis vel pueri; alijs tamen videtur sicut & prius sub specie panis: vel quando eidem ad horam videtur sub specie carnis vel pueri, & postmodum sub specie panis. Nec hoc tamen pertinet ad aliquam deceptionem, sicut accidit in magorum præstigijs: quia talis species diuinitus formatur in oculo, ad aliquam veritatem figurandam, ad hoc scilicet quòd manifestetur verè corpus Christi esse sub hoc sacramento, sicut etiam Christus absque deceptione apparuit discipulis euntibus in Emaus. Dicit enim Augu. * in lib. de quæst. Euang. quòd cum fictio nostra refertur ad aliquam significationem, non est mendacium, sed aliqua figura veritatis. Et quia per hunc modum nulla immutatio fit ex parte sacramenti, manifestum est, quòd non desinit Christus esse sub hoc sacramento, tali apparitione facta. Quandoque verò contingit talis apparitio non per solam immutationem videntium, sed specie quæ videtur, realiter exterius existere. Et hoc quidem videtur esse quando sub tali specie ab omnibus videtur, & non ad horam: sed per longum tempus ita permanet. Et in hoc casu quidam dicunt, quòd est propria species corporis Christi. Nec obstat, quòd quandoque non videtur ibi totus Christus,

V 3 sed

li. 2. c. vi.
non pro-
cul à pr.
co. 4.

sed aliqua pars carnis; vel etiam videtur non in specie iuuenili, sed in effigie puerili: quia in potestate corporis gloriosi est, quod videtur ab oculo non glorificato, vel secundum totum, vel secundum partem; & in effigie vel propria vel aliena, ut infra dicitur*. Sed hoc videtur esse inconueniens. Primo quidem quia corpus Christi, non potest in propria specie videri, nisi in vno loco, in quo definitiuè continetur. Vnde cū videatur in propria specie, & adoretur in cælis, sub propria specie nō videtur in hoc sacramento.

Secundo, quia corpus gloriosum, quod apparet ut vult, post apparitionem cum voluerit disparet: sicut dicitur Luc. ultimo, quod Dominus ex oculis discipulorum euauit. Hoc autem quod sub specie carnis in hoc sacramento apparet, diū permanet: quin immò legitur quandoque esse inclusum, & multorum episcoporum consilio in pixide reseruatum: quod nefas esset de Christo sentire secundum propriam speciem. Et idē dicendum est, quod manentibus dimensionibus, quæ prius fuerant, fit miraculosè quædam immutatio circa alia accidentia (puta figuram & colorē & alia huiusmodi) ut videatur caro vel sanguis, aut etiam puer. Et sicut prius dictum est*, hoc non est deceptio: quia fit in figuram cuiusdam veritatis, scilicet ad ostendendum per hanc miraculosam apparitionem, quod in sacramento est verè corpus & sanguis Christi. Et sic patet, quod remanentibus dimensionibus, quæ sunt fundamenta aliorum accidentium, ut infra* dicitur, remanet verè corpus Christi in hoc sacramento.

Ad primum ergo dicendum, quod facta tali apparitione, species sacramentales quandoque quidem totaliter remanent in seipsis, quandoque autē secundum id, quod est principale in eis: ut dictum est*.

Ad secundum dicendum, quod in huiusmodi apparitionibus sicut dictum est*, non videtur propria species Christi, sed species miraculosè formata, vel in oculis intuentium, vel etiam in ipsis sacra-

men-

nō absoluit morse prauērus: sed vide in sent. l. 2. di. 4. q. 2. ar. 4.

in ipso met ar.

q. seq. a. 2

in cor. a.

Ibidem.

mentalibus dimensionibus : vt dictum est * .
Ad tertium dicendum , quòd dimensiones panis & vini consecrati manent , immutatione circa eas miraculosè facta , quantum ad alia accidentia , vt dictum est * .

Ibidem.

q. 75. a. 3.
c. 6.

QVÆST. LXXVII.

De accidentibus remanentibus in hoc sacramento , in octo articulos diuisa .

DEinde considerandum est de accidentibus remanentibus in hoc sacramento .

- ¶ Et circa hoc queruntur octo .
- ¶ Primo , vtum accidentia quæ remanent , sint sine subiecto ?
- ¶ Secundo , vtum quantitas dimensua sit subiectum aliorum accidentium ?
- ¶ Tertio , vtum huiusmodi accidentia possint immutare aliquod corpus extrinsecum ?
- ¶ Quarto , vtum possint corrumpi ?
- ¶ Quinto , vtum ex eis possit aliquid generari ?
- ¶ Sexto , vtum possint nutrire ?
- ¶ Septimo , de fractione panis consecrati .
- ¶ Octauo , vtum vino consecrato possit aliquid permisceri ?

ARTIC. I.

Vtrum accidentia remaneant sine subiecto in hoc sacramento ?

456

Sup. 975
a. 5. c. 1.
d. 47. a. 4
c. 4. d.
12. q. 1. a.
1. c. 4.
con. c. 63.
c. 65. c.
quod. 3. n.
1. et quo.
4. a. 5. c.
op. 2. c. 8.
c. 1. Cor.
11. lec. 3.
col. 5.

AD primum sic proeditur . Videtur , quòd accidentia non remaneant in hoc sacramento sine subiecto . Nihil enim inordinatum aut fallax debet esse in hoc sacramento veritatis . Sed accidentia esse sine subiecto , est contra rerum ordinem , quem Deus naturæ indidit : videtur etiam ad quamdam fallaciam pertinere , cum accidentia naturaliter sint signa naturæ subiecti . Ergo in hoc sacramento non sunt accidentia sine subiecto .

¶ 2. Præterea , Fieri non potest etiam miraculosè , quòd definitio rei ab ea separetur , vel quòd vni rei conueniat definitio alterius rei (puta q homo manes

V 4 ho-